

de tre andre Skattelovforslag, og saa er der Toldloven, og til alt dette er der for Tiden ikke Raad. Ja, det er fuldkommen rigtigt, men der er heller ikke et Menneske, der for Tiden forlanger, at vi skulle have det altsammen. Hvad de tre saakaldte smaa Forslag angaar, saa ere de ikke forelagte her i Tinget, og det vil være tidsnok for den ærede Minister at fremsætte sine Betæneligheder, naar de komme til Forhandling her, og hvad Toldloven angaar, saa er heller ikke den forelagt her i Tinget. Det er ikke sagt fra nogen Side, som den ærede Minister gjorde gældende, at man vilde komme frem med Toldloven, saa snart disse Skattelove vare fra Haanden, det højeste, der er blevet sagt, er, at det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) sagde, at man maatte haabe, at Toldloven vilde komme frem i Aar. Selvfølgelig er der intet Menneske, som kan sige, at Toldloven ikke vil komme frem, vi ønske jo alle, eller de fleste af os her i Tinget, at faa en Revision af Toldloven, og vi saa den gerne, naar den kunde lade sig gennemføre. Men paa den anden Side kan man ikke, naar man vil se praktisk paa Tingene, lukke sine Øjne for den Betragtning, der blev gjort gældende af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at den praktiske Følge af disse Forslags Gennemførelse vilde rimeligvis blive, at der i en rum Tid ikke blev gennemført en Revision af Toldloven.

Den ærede Finansminister omtalte i Lørdags, hvorledes Ministeriets Skattereform skulde være, men han gjorde rigtignok dette i saa rent taagede og almindelige Udtryk, at der derunder kan tænkes, hvad det skal være, og tænkes en hvilken som helst Skattereform. Den ærede Finansminister indskrænkede sig saa kort i Lørdags, fordi, som han sagde, Tiden var saa langt fremrykket. Jeg tror nu, at Ønsket om at kende Ministeriets Skatteforslag er saa levende, var saa levende her i Tinget, at ingen af os andre vilde have haft nogen som helst Indvending at gøre, om vi vare komne til at vente en halv eller en hel Time, naar vi saa havde faaet en virkelig fyldig og fyldestgørende Udvidning af disse Skatteplaner. I Lørdags havde den ærede Finansminister imidlertid ikke Tid, men saa har der været i Gaar og i Dag, og der har været al mulig Lejlighed for den ærede Minister, hvis han virkelig vilde indvi os i Regeringens Skatteplaner, til da at gøre det. Men han har ikke gjort det, han lader os ganske rolig blive ved at forhandle om denne Skattereform, uden i Virkelig-

heden at kende det allermindste til det Konkurrenceforslag, som Ministeren vil stille, og som den ærede Minister, det maa man antage, selv tror er saa fortrinligt, at det vil bevirke, at vi lægge vore egne Forslag til Side. Jeg vil paa ny anmode den ærede Minister om at komme frem her i Tinget med en virkelig fyldestgørende Fremstilling af, hvad Regeringens Skatteplan egentlig gaar ud paa.

Finansministeren (Scharling): Den ærede Ordfører (Alberti) udtalte, at jeg i mine Udtalelser i Lørdags havde gjort et Forsøg paa at hidse Landstinget mod de fire Skattelove, og at jeg havde søgt at godtgøre, at Landstinget umuligt kunde være bekendt at vedtage dem. Dette er jo en absolut Misforstaaelse. Jeg har aldeles ikke søgt at paavirke Landstingets fremtidige Stilling over for disse Love. Hvad jeg anførte, var kun en Begrundelse af, hvorfor Ministeriet ansaa det for sin Pligt at tage denne Sag op til selvstændig Bearbejdelse, og hvorfor det ikke kunde erkende med den ærede Ordfører, at der nu ingen Anledning var til at komme frem med disse Projekter. Jeg maa derfor ganske afvise den Udtydning af mine Ord, som den ærede Ordfører paa dette Punkt gjorde gældende. I øvrigt ser jeg ikke, at den ærede Ordførers Udtalelser i Dag paa noget Punkt virkelig have imødegaaet de Betragtninger, som jeg fremførte, og jeg skal derfor ikke nærmere komme ind paa denne Del af hans Udtalelser, idet jeg ikke skal trætte Tinget med at gentage, hvad jeg alt sagde i Lørdags. — Jeg har derimod begæret Ordet for at gøre nogle Bemærkninger over for de Udtalelser, som fremkom i Gaar fra forskellige ærede Talere, og navnlig fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som jeg beklager, at jeg ikke i dette Øjeblik ser her til Stede; da jeg begærede Ordet, var han her. Det ærede Medlem sagde paa en noget lignende Maade, som i Dag den ærede Ordfører, at jeg havde sagt, at naar Folketinget sagde Indkomstskat, maatte Landstinget sige Brændevinskat. Det har jeg ikke sagt og heller ikke ment. Jeg har netop slet ikke villet udtale noget om Nødvendigheden af at knytte disse to Forslag sammen, jeg indskrænkede mig til at konstatere det Faktum, at der i Landstinget havde været en Stemning for at knytte disse to Forslag sammen, og at man navnlig der var tilbøjelig til at mene, at selve Vedtagelsen af en Indkomst- og Formueskat var en Indrømmelse, som